

[Ministeren for Handel, Industri og Søfart.]

overgaa Officerer og Mandskab om Bord paa Skibe som Følge af Krigsbegivenheder.

Begge Lovforslagene hviler paa de Erfaringer, der blev indvundet paa det her omhandlede Omraade under Verdenskrigen, men de adskiller sig dog paa forskellige Punkter fra den Lovgivning, man dengang havde. Navnlige fremhæver jeg, at alle Deltagerne i de to Institutter, der nu foreslaas oprettet, har begrænset Hæftelse.

Idet jeg i øvrigt henviser til de Bemærkninger, der ledsager de to Lovforslag, skal jeg særlig anføre følgende:

Ifølge Lovforslaget om danske Skibes Forsikring mod Krigsfare foreslaas der dannet et Institut med en Garantikapital paa 80 Mill. Kr., hvoraf Halvdelen tegnes af Staten, medens 30 Mill. Kr. tegnes af danske Redere, 5 Millioner af Deltagerne i et i dette Øjemed dannet Konsortium og 5 Mill. Kr. af Forsikringselskaberne. For de 30 Mill. Kr., som er tegnet af Rederne, vil enhver dansk Reder ifølge § 1, Stk. 2, komme til at hæfte i Forhold til Forsikringsværdien af den paagældende Tonnage paa det Tidspunkt, da Forsikringsvirksomheden paabegyndtes. Redere, der har en Tonnage, hvis Forsikringsværdi ikke overstiger 100 000 Kr., er dog fritagne for denne Garantiforpligtelse. Man har ikke mindst med Henblik paa Sejlskibserhvervet ikke ment det rimeligt eller forsvarligt at paalægge disse mindre Redere Byrden ved at staa som Garant i Instituttet. For at Instituttet kan imødegaa den Situation, at det straks ved Forsikringsvirksomhedens Begyndelse, inden det har naaet at indtjene Præmier, lider saastore Tab, at man ikke kan gennemføre Virksomheden, er det foreslaaet, at Staten, hvis det inden 4 Maaneder efter Forsikringsvirksomhedens Begyndelse viser sig, at der er tabt 60 Mill. Kr. af Garantikapitalen, skal indskyde indtil 20 Mill. Kr. som en yderligere Kapital. Denne Kapital forrentes, og det paahviler Instituttet at tilbagebetale det, saa snart Garantikapitalen ifølge Aarsregnskabet overstiger 40 Mill. Kr. Ved en eventuel Likvidation dækkes den ikke tilbagebetalte Del af de 20 Mill. Kr. forud for Garantikapitalen, men efter de øvrige Gældsforpligtelser.

Det foreslaas i § 2, at ethvert registreringspligtigt Skib som Hovedregel skal være forsikringspligtigt. I § 6 er der dog aabnet Adgang til, at Bestyrelsen kan fritage for denne Forsikringspligt, et Forhold, som formentlig navnlig kan faa Betydning for Redere, hvis Skibe gaar i særdeles begrænset

Fart; i Bemærkningerne er der som Eksempel herpaa nævnt Fart paa Indsøer.

Statens Skibe med Undtagelse af Krigsskibe m. v. kan optages i Instituttet, hvis dette ønskes, hvorimod Lystfartøjer ikke kan forsikres. Med Hensyn til Fiskefartøjer gjaldt ifølge Loven af 1914 den Ordning, at de kunde optages i det dengang oprettede Institut, men at de ikke havde Pligt til at indtræde i dette. Ifølge en særlig Lov af 25. September 1914 bemyndigedes Regeringen til at yde Tilskud paa indtil Halvdelen af det Beløb, som Fiskefartøjerne skulde erlægge i Præmier, hvis de blev optaget i Instituttet. Endvidere fastsattes det, at Staten var Deltager i det Overskud eller Underskud, som Forsikringen af Fiskefartøjer maatte medføre, i Forhold til de af denne erlagte Præmietilskud. Nu foreslaas i § 5 angaaende Fiskefartøjer den Regel, at Handelsministeren efter Forhandling med Ministeren for Landbrug og Fiskeri skal kunne bestemme, at de paagældende Fartøjer skal omfattes af Loven med fornødne Afvigelser, f. Eks. i Henseende til Overskudsfordelingen og Ansvaret for Underskuddet. Hvis der træffes saadanne særlige Bestemmelser om Fiskefartøjers Optagelse i Instituttet, indgaar disse Fartøjer af praktiske Grunde som en særlig Afdeling i dette, saaledes at Instituttet som saadant ikke hæfter for Forpligtelserne.

I Lovforslagets § 3 gives der nærmere Regler om Bestyrelsen, der bestaar af 10 Medlemmer; Handelsministeren vælger de 4, herunder Formanden, 4 Medlemmer vælges af Rederne og 2 af Forsikringselskaberne. Uanset, at de mindre Redere, herunder Sejlskibsredere, ikke deltager som Garanter, vil det formentlig være rimeligt, at en Repræsentant for disse kan indtræde som Suppleant i Bestyrelsen, for at der stedse kan være nøje Kontakt mellem denne og Sejlskibsrederne.

I § 4 fastsættes nærmere Regler om, hvad der kan forsikres, og det bestemmes her, at ethvert forsikringspligtigt Skib, hvor intet andet er aftalt, er forsikret for den Værdi, der i den almindelige Kaskoforsikring er fastsat som dets Kaskotakst med Tillæg af forsikret Kaskointeresse. Der aabnes Bestyrelsen Adgang til under særlige Omstændigheder efter Forhandling med den paagældende Forsikringstager saavel at forhøje som ogsaa at nedsætte Forsikringsværdien. For ikke-kaskoforsikrede Skibe fastsættes Forsikringsværdien af Bestyrelsen. Paa intet Skib kan der overtages